

DECIZIA nr 147/2020
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL, CIF x,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti a fost sesizata de AS6FP, cu adresele nr. x, inregistrate la DGRFPB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC X SRL**, cu sediul in x si domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedura in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la AS6FP sub nr. x, il constituie Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere nr. x, comunicata in data de **10.12.2020**, prin care s-au stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei (x lei reprezentand dobanzi de intarziere + x lei reprezentand penalitati de intarziere).

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata societatea aduce urmatoarele argumente:

Figureaza in baza de date a ANAF cu obligatii fiscale restante foarte mari care sunt prescrise, motiv pentru care in data de 09.12.2019 a formulat, in temeiul prevederilor art. 24 lit d) din OG nr. 6/2019, o cerere inregistrata sub nr. x, prin care a solicitat anulara tuturor acestor obligatii fiscale.

Urmare solutionarii cererii respective a primit Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere nr. x.

In legatura cu aceste debite a formulat actiunea care face obiectul dosarului nr. x aflat pe rolul Curtii de Apel Bucuresti.

Deciziile de impunere si de accesorii emise cu privire la perioada 2002 - 2019 nu i-au fost comunicate, motiv pentru care nu ii sunt opozabile si nu produc efecte juridice.

In legatura cu deciziile aferente perioadei 2002 - 2012 inclusiv a intervenit termenul de prescriptie, conform dispozitiilor art. 6 din Noul Cod Civil si art. 12, 23, 91 si 131 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere nr. x, s-au stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de x

lei (x lei reprezentand dobanzi de intarziere + x lei reprezentand penalitati de intarziere) pentru perioada 01.01.2016 – 10.12.2019.

III. Fata de constatările organelor fiscale, susținerile contestatarii, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se retin următoarele:

Conform datele existente pe site-ul www.anaf.ro, la data de 17.03.2020, **SC X SRL** este societate inactivă, conform deciziei nr. x, nefiind reactivată până la această dată.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesorii in suma totala de x lei (x lei reprezentand dobanzi de intarziere + x lei reprezentand penalitati de intarziere), in conditiile in care, pe de-o parte, la data de 10.12.2019, nu este prescris dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale accesorii aferente obligatiilor de plata principale neachitate individualizate prin declaratii fiscale al caror termen legal de depunere este ulterior datei de 01.01.2008 (societatea fiind declarata inactiva incepand cu data de 25.06.2013, fara a fi reactivata la data deciziei de impunere atacata), iar, pe de alta parte, din documentele atasate la dosarul cauzei nu rezulta daca exista elemente care sa conduca la intreruperea/suspendarea prescriptiei dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale accesorii aferente obligatiilor de plata principale neachitate individualizate prin declaratii fiscale al caror termen legal de depunere este anterior datei de 01.01.2008.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobanzi și penalități de întârziere nr. x, s-au stabilit obligații de plată accesorii în suma totală de x lei (x lei reprezentând dobanzi de întârziere + x lei reprezentând penalități de întârziere) pentru perioada 01.01.2016 – 10.12.2019.

În susținerea contestatției, societatea invocă faptul că deciziile de impunere și de accesorii emise cu privire la perioada 2002 - 2019 nu i-au fost comunicate, nefiindu-i opozabile, iar în legătură cu deciziile aferente perioadei 2002 – 2012, inclusiv a intervenit termenul de prescripție.

In drept, în ceea ce privește prescripția dreptului organului fiscal de a stabili creanțe fiscale sunt aplicabile următoarele dispoziții legale:

- art. 21, art. 110, art. 111, art. 112 și art. 347 din Legea nr. 207/2015 privind Codul fiscal, în vigoare în anul 2019:

“Art. 21 Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă **se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impozitare care le generează** sau în momentul la care contribuabilul/plătitorul este îndreptățit, potrivit legii, să ceară restituirea.

(2) Potrivit alin. (1), se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată sau dreptul contribuabilului/plătitorului de a solicita restituirea.”

“Art. 110 Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a creanțelor fiscal.

(1) **Dreptul organului fiscal de a stabili creanțe fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.**

(2) **Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 iulie a anului următor celui pentru care se datorează obligația fiscală, dacă legea nu dispune altfel.**

(3) Dreptul de a stabili creanțe fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data săvârșirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă.”

“**Art. 111** Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale

(1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 110 **se întrerup**:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil/plătitor a declarației de impunere după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) **la data la care contribuabilul/plătitorul corectează declarația de impunere sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a creanței fiscale datorate.**

(2) **Termenele de prescripție prevăzute la art. 110 se suspendă**:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale/verificării situației fiscale personale și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale/verificării situației fiscale personale, în condițiile respectării duratei legale de efectuare a acestora;

c) pe timpul cât contribuabilul/plătitorul se sustrage de la efectuarea inspecției fiscale/verificării situației fiscale personale;

d) **pe perioada cuprinsă între data declarării unui contribuabil/plătitor inactiv și data reactivării acestuia.**”

“**Art. 112** Efectul împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale

Dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a creanței fiscale, procedează la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscal.”

“**Art. 347** Dispoziții privind termenele

(1) **Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.**

(2) Cauzele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție se supun legii în vigoare la data la care acestea au intervenit.”

Prevederi legale similare se regasesc Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, în vigoare în perioada 2016 – 2018.

- art. 23, art. 91, art. 92, art. 93 și art. 231 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, în vigoare în cursul anului 2013:

“**Art. 23** Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă **se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.**

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.”

“**Art. 91** Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) **Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.**

(2) **Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.**

(3) Dreptul de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data săvârșirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă.”

“**Art. 92** Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale

(1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 **se întrerup:**

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) **la data la care contribuabilul corectează declarația fiscală sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat.**

(2) **Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se suspendă:**

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale;

c) pe timpul cât contribuabilul se sustrage de la efectuarea inspecției fiscale;

d) **pe perioada cuprinsă între data declarării unui contribuabil inactiv și data reactivării acestuia.**

(3) Dispozițiile dreptului comun privitoare la prescripția extinctivă sunt aplicabile în mod corespunzător.”

“**Art. 93** Efectul împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale

Dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale, va proceda la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscală.”

“**Art. 231** Dispoziții privind termenele

Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.”

Prevederi legale similare se regasesc OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, în vigoare în perioada 2004 - 2015.

- art. 7, art. 13 și art. 16 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, până la 30 septembrie 2011, fiind abrogat prin Legea nr 71/2011 și înlocuit de Codul Civil 2009 (r1):

“**Art. 7** Prescripția începe să curgă de la data când se naște dreptul de acțiune sau dreptul de a cere executarea silită.”

“**Art. 13** Cursul prescripției se suspendă:

a) cât timp cel împotriva căruia ea curge este împiedicat de un caz de forță majoră să facă acte de întrerupere:

b) pe timpul în care creditorul sau debitorul face parte din Forțele Armate ale Republicii Populare Române, iar acestea sunt puse pe picior de război.

“**Art. 16** Prescripția se întrerupe:

a) prin recunoașterea dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de cel în folosul căruia curge prescripția.

În raporturile dintre organizațiile socialiste, recunoașterea nu întrerupe curgerea prescripției;

b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecată ori de arbitraj, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, necompetent;

c) **printr-un act începător de executare.**

Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecată sau executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea.”

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezultă că:

- dreptul organului fiscal de a stabili creanțe fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel;

- potrivit principiului de drept potrivit căruia accesoriul urmează regimul juridic al principalului, pentru obligațiile bugetare accesorii sunt aplicabile prevederile legale în materia prescripției extinctive, în vigoare la data scadenței obligațiilor principale care le-au generat.

În ceea ce privește termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili creanțe fiscale, acesta începe să curgă:

- de la data de 1 iulie a anului următor celui pentru care se datorează obligația fiscală, dacă legea nu dispune altfel, pentru creanțele fiscale stabilite începând cu data de 01.01.2016;

- de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală, dacă legea nu dispune altfel, pentru creanțele fiscale stabilite începând cu data de 01.01.2002 – 31.12.2015;

- termenele de prescripție se întrerup și/sau se suspendă în cazurile și în condițiile expres prevăzute de lege, respectiv, în speta, în raport de perioadă la care se referă, termenele se întrerup la data la care contribuabilul/plătitorul corectează declarația de impunere sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a creanței fiscale datorate sau printr-un act începător de executare și termenele se suspendă pe perioada cuprinsă între data declarării unui contribuabil inactiv și data reactivării acestuia.

De asemenea, trebuie avute in vedere si precizarile Comisiei fiscale centrale prin Decizia nr. 7/2011, intr-un caz individual, potrivit carora "termenul de prescriptie a dreptului organului fiscal de a stabili obligatiile fiscale, in cazul impozitului pe profit incepe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care legea prevede obligativitatea depunerii formularului 101 "Declaratie privind impozitul pe profit".

Cu alte cuvinte, s-a apreciat de catre Comisia fiscala centrala ca dreptul de creanta fiscala se naste la momentul prevazut de lege pentru depunerea declaratiei de impunere.

Prin urmare, aceasta solutie este valabila pentru toate cazurile in care termenul de depunere este in anul urmator celui pentru care se datoreaza obligatia fiscala.

In concret:

- in cazul declararii trimestriale, pentru trimestrele I-III ale anului fiscal de raportare ori in cazul declararii lunare, pentru lunile ianuarie – noiembrie ale anului de raportare, termenul de prescriptie a dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale incepe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui de raportare;

- in ceea ce priveste trimestrul IV al anului de raportare, pentru care termenul de raportare este in anul urmator celui de impunere, termenul de prescriptie incepe sa curga de la data de 1 ianuarie al anului urmator celui in care exista obligatia de depunere a declaratiei de impunere.

In acelasi sens sunt si punctele de vedere ale Directiei generale de legislatie Cod procedura fiscala, reglementari nefiscale si contabile, exprimate prin adresele nr. x, atasate la dosarul cauzei.

Avand in vedere ca potrivit datelor existente pe site-ul **www.anaf.ro**, la data de 17.03.2020, SC X SRL este societate inactiva, conform deciziei nr. x, nefiind reactivata pana la aceasta data, rezulta ca:

- pe perioada 25.03.2013 – 10.12.2019, termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiilor fiscale (principale si accesorii) se suspenda;

- organul fiscal avea dreptul de a calcula la data de 10.12.2019, accesorii aferente obligatiilor fiscale neachitate de catre societate, care au fost individualizate prin declaratii fiscale al caror termen legal de depunere a fost in perioada 01.01.2008 – 10.12.2019;

- declaratia fiscala aferenta lunii iunie 2005, initial inregistrata la organul fiscal sub nr. x, prin care societatea a declarat un impozit pe profit in suma de x lei a fost rectificata (in sensul diminuarii obligatiei fiscale initiale cu suma de 19.422 lei) prin declaratia nr. x, transmisa prin adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, motiv pentru care, la data de 22.12.2009 s-a intrerupt termenul de prescriptie al dreptului organului fiscal de a calcula accesorii in legatura cu impozitul pe profit datorat pentru luna iunie 2005 si incepand cu aceasta data a inceput sa curga un nou termen de prescriptie.

In ceea ce priveste modalitatea de calcul a dobanzilor si penalitatilor de intarziere, conform dispozitiilor art. 154, art. 173, art. 174 si art. 175 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscal, in vigoare in anul 2019:

"Art. 154 Scadența creanțelor fiscale

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează."

"Art. 173 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. (...)

“Art. 174 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. (...)”

“Art. 176 Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător”.

Față de prevederile legale invocate, se reține că:

- pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere;
- penalitățile de întârziere se calculează pentru plata cu întârziere a obligațiilor fiscale și nu înlătură obligația de plată a dobânzilor. Nivelul penalităților este cel prevăzut de lege;
- creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

În ceea ce privește scadența obligațiilor fiscale principale asupra cărora au fost calculate accesoriile contestate sunt aplicabile următoarele dispoziții legale:

1. Referitor la impozitul pe profit:

- art. 20 și art. 21 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, în vigoare până la data de 31.12.2003:

“Art. 20 (1) Plata impozitului pe profit se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni din trimestrul următor, cu excepția Băncii Naționale a României, a băncilor române și a sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice străine, care efectuează plăți lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se calculează impozit. În acest scop profitul și impozitul pe profit se calculează și se evidențiază trimestrial, cumulativ de la începutul anului sau lunar, în cazul băncilor.

(...) **(3) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (2), au obligația să plătească în contul impozitului pe profit pentru trimestrul IV, până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor, o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pe trimestrul III, urmând ca regularizarea pe baza datelor din bilanțul contabil să se efectueze până la termenul prevăzut pentru depunerea situațiilor financiare.”**

“Art. 21. (1) În cursul anului fiscal contribuabilii au obligația de a depune declarația de impunere până la termenul de plată a impozitului inclusiv, urmând ca, după definitivarea impozitului pe profit pe baza datelor din bilanțul contabil anual, să depună declarația de impunere pentru anul fiscal expirat, până la termenul prevăzut pentru depunerea situațiilor financiare.”

- art. 34 și art. 35 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare în anul 2003:

“**Art. 34.** (1) Contribuabilii au obligația de a plăti impozitul pe profit trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul, dacă în prezentul articol nu este prevăzut altfel.”

“**Art. 35.** (1) Contribuabilii au obligația să depună o **declarație anuală de impozit pe profit**, până la termenul prevăzut pentru depunerea situațiilor financiare, cu excepția contribuabililor prevăzuți la art. 34 alin. (3), (4) și (7), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la data de **15 februarie inclusiv a anului următor**. În cursul anului fiscal, contribuabilii au obligația de a depune declarația de impunere până la termenul de plată al impozitului pe profit, inclusiv.

- art. 34 și art. 35 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare în anul 2010:

“**Art. 34** (1) Plata impozitului se face astfel:

a) contribuabilii, societăți comerciale bancare, **persoane juridice române** și sucursalele din România ale băncilor, persoane juridice străine, au obligația de a plăti impozit pe profit anual, cu **plăți anticipate efectuate trimestrial**, actualizate cu indicii de inflație (decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate. **Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 35 alin. (1);**

b) contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la lit. a), au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul, dacă în prezentul articol nu se prevede altfel. (...)

(9) Declarația, regularizarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal 2006, în cazul contribuabililor prevăzuți la alin. (1) lit. a), se efectuează până la data de 31 martie 2007.

(14) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) lit. a), indicii de inflație necesari pentru actualizarea plăților anticipate se comunică, prin ordin al ministrului finanțelor publice, până la data de 15 aprilie a anului fiscal pentru care se efectuează plățile anticipate.

(15) Contribuabilii care, până la data de 30 septembrie 2010 inclusiv, au fost obligați la plata impozitului minim au obligația de a declara și de a plăti impozitul pe profit, respectiv de a efectua plata anticipată, după caz, aferente trimestrului III al anului 2010, până la data de **25 octombrie 2010**, potrivit prevederilor în vigoare la data de 30 septembrie 2010.

(...) (16) Contribuabilii care, până la data de 30 septembrie 2010 inclusiv, au fost obligați la plata impozitului minim, pentru definitivarea impozitului pe profit datorat pentru anul fiscal 2010, aplică următoarele reguli:

a) pentru perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 2010:

— determinarea impozitului pe profit aferent perioadei respective și efectuarea comparației cu impozitul minim anual, prevăzut la art. 18 alin. (3), recalculat în mod corespunzător pentru perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 2010, prin împărțirea impozitului minim anual la 12 și înmulțirea cu numărul de luni aferent perioadei respective, în vederea stabilirii impozitului pe profit datorat;

— stabilirea impozitului pe profit datorat — prin excepție de la prevederile alin. (1), (5) și (11) și ale art. 35 alin. (1), depunerea declarației privind impozitul pe profit

pentru perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 2010 și plata impozitului pe profit datorat din definitivarea impunerii, până la data de 25 februarie 2011;

b) pentru perioada 1 octombrie — 31 decembrie 2010:

— contribuabilii depun declarația privind impozitul pe profit și plătesc impozitul pe profit datorat potrivit prevederilor alin. (1), (5) și (11) și ale art. 35 alin. (1).”

“**Art. 35** Depunerea declarațiilor de impozit pe profit

(1) **Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de 25 aprilie inclusiv a anului următor**, cu excepția contribuabililor prevăzuți la art. 34 alin. (4), (5), (11), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.”

-art 34 si art. 35 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2014:

“**Art. 34** Declararea și plata impozitului pe profit

(1) Declararea și plata impozitului pe profit, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol, se efectuează trimestrial, până la data de **25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I - III**. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 35.”

“**Art. 35** Depunerea declarației de impozit pe profit

(1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de **25 martie inclusiv a anului următor**, cu excepția contribuabililor prevăzuți la art. 34 alin. (5) lit. a) și b), alin. (14) și (15), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.”

-art 41 si art. 42 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2016:

“**Art. 41** - Declararea și plata impozitului pe profit

(1) Calculul, declararea și plata impozitului pe profit, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol, se efectuează **trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I - III**. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42 .”

“**Art. 42** - Depunerea declarației de impozit pe profit

(1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de **25 martie inclusiv a anului următor**, cu excepția contribuabililor prevăzuți la art. 41 alin. (5) lit. a) și b), alin. (16) și (17), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.”

2. Referitor la impozitul pe venitul microintreprinderilor:

- art. 8 din OG nr. 24/2001 privind impunerea microintreprinderilor, in vigoare in anul 2003:

“**Art. 8** (1) Plata impozitului se face în lei, **trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni din trimestrul următor**.

(2) Impozitul calculat conform dispozițiilor art. 5 se înscrie în formularul M.F. cod 14.13.01.01 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat", rândul 19 - "Impozit pe veniturile microîntreprinderilor".

-art. 56 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, in vigoare pe perioada 2017 – 2019:

“Art. 56 - Plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale

(1) Calculul și plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor se efectuează trimestrial, până la data de **25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.**”

3. Referitor la TVA:

- art. 156² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2009:

“**Art. 156²** Decontul de taxă

(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de **25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.**”

4. Referitor la impozitul pe dividende persoane fizice:

- art 65 si art. 67 din Legea nr. 571/2013 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2013:

“**Art. 65** Definirea veniturilor din investiții

(1) Veniturile din investiții cuprind:

a) dividende (...).”

“**Art. 67** Reținerea impozitului din veniturile din investiții

(1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. **Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata.** În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor.”

5. Referitor la obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate:

- art. 296¹⁹ din Legea nr. 571/2013 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2014:

“**Art. 296¹⁹** Depunerea declarațiilor

(1) Persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 296³ lit. e), la care își desfășoară activitatea sau se află în concediu medical persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b) și entitățile prevăzute la art. 296³ lit. f) și g) sunt obligate să depună lunar, **până la data de 25 inclusiv, a lunii următoare celei pentru care se datorează contribuțiile**, declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), plătitorii de venituri din salarii și asimilate salariilor prevăzuți la art. 58 alin. (2), în calitate de angajatori sau de persoane asimilate angajatorului, depun trimestrial Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate aferentă fiecărei luni a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului.

(1²) Depunerea trimestrială a declarației prevăzute la alin. (1) constă în completarea și depunerea a câte unei declarații pentru fiecare lună din trimestru.”

În speta, prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. x, s-au stabilit obligațiile de plată accesorii în suma totală de x lei (x lei reprezentând dobânzi de întârziere + x lei reprezentând penalități de întârziere), pentru perioada 01.01.2016 – 10.12.2019.

Titlurile de creanță prin care s-au individualizat obligațiile de plată principale asupra cărora s-au calculat accesoriile contestate, în raport de perioada de prescripție în care organul fiscal avea dreptul de a stabili creanțe fiscale, sunt următoarele:

1. Referitor la accesoriile în suma totală de x lei (x lei dobânzi de întârziere + x lei = penalități de întârziere) aferente obligațiilor fiscale neachitate de societate individualizate prin declarații fiscale al caror termen de depunere este anterior datei de 01.01.2008:

1. Referitor la impozitul pe profit (cod 3):

- declarația “sold” din data de 24.05.2002, nepusa la dispoziția organului de soluționare a contestației de către organul fiscal, deși i s-a solicitat expres prin adresă nr. x, singurul document transmis de organul fiscal prin adresă nr. x, înregistrată la DGRFPB sub nr. x fiind “fisa sintetică totală”, editată la data de 06.02.2020, cu privire la impozitul pe profit în care este înscrisă și această declarație “sold” – accesorii în suma totală de **x lei = dobânzi de întârziere**;

- declarațiile depuse de societate în datele de 25.01.2003 (12.2002), 14.07.2004 (06.2004), 25.01.2005 (12.2004), 25.04.2005 (03.2005), 25.01.2006 (12.2005), 16.04.2007 (12.2006) și 25.10.2007 (09.2007), transmise de organul fiscal prin adresă nr. x, înregistrată la DGRFPB sub nr. x - accesorii în suma totală de **x lei = dobânzi de întârziere**.

2. Referitor la impozitul pe dividende persoane fizice (cod 7):

- declarația “sold 2013” din data de 10.12.2019 – accesorii în suma totală de **x lei (x lei = dobânzi de întârziere + x lei = penalități de întârziere)**.

Se reține că în legătură cu impozitul pe dividende persoane fizice datorat și neachitat de societate la data de 31.12.2013:

a- AS6FP a pus la dispoziția organului de soluționare a contestației decât Referatul nr. x și borderoul de adăugare/scadere a obligațiilor fiscale nr. x/sold 2013 din 10.12.2019, în care se menționează numai faptul că:

“În urma analizei fișei de evidență pe platitor (...) propun debitarea sumei de x lei reprezentând închidere sold la 31.12.2013, conform borderoului de adăugare/scadere a obligațiilor fiscale nr. x/sold 2013 din 10.12.2019.”

b- AS6FP nu a pus la dispoziția organului de soluționare a contestației documente din care să rezulte componenta sumei de x lei.

3. Referitor la impozitul pe venitul microintreprinderilor (cod 14):

- declarațiile depuse în datele de 25.04.2003 (03.2003), 25.07.2003 (06.2003), 24.10.2003 (09.2003), 26.01.2004 (12.2003), transmise de organul fiscal prin adresă nr. x, înregistrată la DGRFPB sub nr. x – accesorii în suma totală de **x lei = dobânzi de întârziere**.

2. Referitor la accesoriile in suma totala de x lei (x lei dobanzi de intarziere + x lei = penalitati de intarziere) aferente obligatiilor fiscale neachitate de societate, individualizate prin declaratii fiscale al caror termen de depunere este ulterior datei de 01.01.2008:

1. Referitor la impozitul pe profit (cod 3):

- declaratia rectificativa nr. x/**22.12.2009** – accesorii in suma totala de **x lei = dobanzi de intarziere;**

- declaratiile depuse in datele de 15.04.2008 (03.2008), 25.04.2008 (03.2008), 15.04.2009 (12.2008), 27.07.2009 (06.2009), 26.10.2009 (09.2009), 25.01.2010 (12.2009), 26.04.2010 (03.2010), 26.07.2010 (06.2010), 25.10.2010 (09.2010), 31.07.2014 (06.2014), 25.04.2016 (03.2016), transmise de organul fiscal prin adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x – accesorii in suma totala de **x lei (x = dobanzi de intarziere + x lei penalitati de intarziere).**

3. Referitor la impozitul pe venitul microintreprinderilor (cod 14):

- declaratiile depuse in datele de 25.04.2017 (03.2017), 25.10.2017 (09.2017), 23.08.2018 (03.2018), 24.08.2018 (03.2015, 06.2015, 09.2015, 12.2015, 12.2016, 06.2017), 25.01.2019 (12.2018), 25.10.2019 (09.2019)), transmise de organul fiscal prin adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x - accesorii in suma totala de **x lei (x = dobanzi de intarziere + x lei penalitati de intarziere).**

4. – Referitor la CAS datorata de angajator (cod 411), CAS retinuta de la asigurati (cod 412), contributia de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator (cod 416); contributia individuala de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati (cod 422), contributia angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creantelor sociale (cod 423), CASS angajator (431), CASS retinuta de la asigurati (cod 432), contributi pentru concedii si indemnizatii de la persoane juridice sau fizice (cod 439):

- declaratia 112 depusa de societate in data de 15.05.2014 (03.2014), transmisa de organul fiscal prin adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x - accesorii in suma totala de **x lei (x = dobanzi de intarziere + x lei penalitati de intarziere).**

5. Referitor la TVA (cod 305):

- decontul depus de societate in data de 27.07.2009, transmis de organul fiscal prin adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x - accesorii in suma totala de **x lei = dobanzi de intarziere.**

In legatura cu cele mai sus prezentate trebuie subliniate urmatoarele aspecte:

1. Intrucat, astfel cum a fost analizat mai sus, organul fiscal a calculat accesorii aferente unor debite principale individualizate prin declaratii al caror termen legal de depunere a fost anterior datei de 01.01.2008, prin adresa nr. x, organul de solutionare a contestatiei a solicitat AS6FP sa se pronunte in legatura cu existenta elementelor care au condus la intreruperea/suspendarea termenului legal de al prescriptiei dreptului organului fiscal de a calcula obligatiile fiscale accesorii respective, solicitand in acest sens inclusiv documente care sa probeze motivele respective.

Drept urmare, prin adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, organul fiscal emitent al actului atacat a comunicat ca: **“nu a procedat la intreruperea/suspendarea**

termenului de prescriptie a dreptului organului fiscal de a calcula obligatiile fiscale accesorii in cauza, emiterea trimestriala a obligatiilor fiscale accesorii efectuandu-se automat pentru toti debitorii, cu exceptiile prevazute in actul normativ in vigoare la data de 21.03.2019” (a se vedea OPANAF nr. 727/13.03.2019).

In contradictie cu aceste afirmatii, prin aceeasi adresa, AS6FP a subliniat ca societatea figureaza cu obligatii fiscale restante la bugetul general consolidat in suma totala de x lei, toate creantele fiind in procedura de executare silita, asa cum rezulta “Referatele de distribuire sume”, editate la data de 04.02.2020.

Se retine ca:

- desi in cuprinsul acestora se face referire la o multitudine de titluri executorii si somatii, organul fiscal nu a adus precizari exprese si nici nu a facut dovada emiterii si comunicarii respectivelor acte administrativ fiscale catre contestatara;

- referatele respective nu constituie o dovada a faptului ca “ toate creantele sunt in procedura de executare silita”, intrucat, pe de-o parte din analiza fiselor sintetice pe platitor atasate la dosarul cauzei rezulta ca obligatiile de plata inregistrate in evidenta fiscala nu au fost stinse urmare indeplinirii procedurii de executare silita, iar, pe de alta parte, din analiza informatiilor existente la data de 17.03.2020, pe site-ul www.portal.just.ro, nu rezulta existenta vreunei actiuni a societatii formulata impotriva vreunui act administrativ fiscal emis de AS6FP in procedura de executare silita;

- organul de solutionare a contestatiei nu se poate pronunta cu privire la existenta elementelor care au condus la intreruperea/suspendarea termenului legal al prescriptiei dreptului organului fiscal de a calcula obligatiile fiscale accesorii aferente debitelor principale individualizate prin declaratii fiscale al caror termen de depunere este anterior datei de 01.01.2008, cu exceptiile anterior indicate (declaratia fiscala aferenta lunii iunie 2005, initial inregistrata la organul fiscal sub nr. x, prin care societatea a declarat un impozit pe profit in suma de x lei a fost rectificata (in sensul diminuarii obligatiei fiscale initiale cu suma de x lei) prin declaratia nr. x).

2. Contrar sustinerilor organului fiscal din cuprinsul adresei nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, in speta nu sunt aplicabile dispozitiile art. 142 “Reguli privind executarea silită” din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala .

3. Conform precizarilor organului fiscal din cuprinsul adresei anterior mentionata, sustinute de situatia existenta in evidenta analitica pe platitor (fisele sintetice totale atasate la dosarul cauzei), societatea a efectuat o singura plata in suma de x lei, in contul obligatiilor fiscale datorate, in data de 29.06.2009, suma care a intrat in ordinea legala de stingere a obligatiilor de plata, conform dispozitiilor legale in vigoare la data platii.

Se retine ca societatea nu a facut dovada stingerii legale a obligatiilor fiscale de plata, astfel cum aceasta insasi le-a individualizat prin propriile declaratii fiscale depuse, inregistrate la organul fiscal, potrivit dispozitiilor legale in vigoare, desi avea aceasta posibilitate, conform dispozitiilor art. 276 alin 4 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala.

4. Nu poate fi retinuta in solutionarea cauzei motivatia societatii potrivit careia obligatiile fiscale principale asupra carora au fost calculate accesoriile contestate fac obiectul actiunii din dosarul nr. x aflat in recurs pe rolul CAB, intrucat:

- contrar sustinerilor acesteia, obiectul acestei actiuni il constituie "anularea actului administrativ fiscal denumit "fisa sintetica totala", prin care a fost informat ca figureaza cu obligatii fiscale restante catre bugetul de stat, la data de 23.05.2018, in valoarea de x lei;

- prin Hotararea nr. x pronuntata de Tribunalul Bucuresti s-a dispus respingerea cererii reclamantei ca inadmisibila, instanta judecatoreasca retinand ca fisa sintetica contestata nu intruneste caractere juridice ale actului administrativ fiscal, asa cum sunt trasate acestea de legislatia fiscala si a contenciosului administrativ; aceasta hotarare a ramas definitiva prin Hotararea nr. x pronuntata de Curtea de Apel Bucuresti, prin care s-a respins ca nefondat recursul formulat de societate.

Fata de cele mai sus prezentate, in temeiul art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, urmeaza a se dispune:

1. Desfiintarea in parte a Deciziei referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere nr. x emisa de AS6FP, cu privire la accesoriile in suma totala de **x lei (x lei dobanzi de intarziere + x lei = penalitati de intarziere).**

In speta sunt aplicabile si prevederile pct. 11.4 si 11.5 din Instructiunile aprobate prin OPANAF nr. 3741/2015, potrivit carora:

"**11.4.** Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ fiscal atacat. Inaintea emiterii deciziei cu solutie de desfiintare, organul de solutiere competent va intreprinde demersurile necesare, daca se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situatii contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetari la fata locului etc. In situatia in care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, in considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, intocmit conform considerentelor deciziei de solutiere, nu se pot stabili in sarcina contestatorului obligatii fiscale mai mari decat cele din actul desfiintat, acesta putand fi contestat potrivit legii. In mod corespunzator nu poate fi diminuat pierderea fiscala cu o suma mai mare decat cea inregistrata in actul desfiintat."

Prin urmare, AS6FP urmeaza a reanaliza situatia fiscala a societatii cu privire la acest capat de cerere al contestatiei, tinand cont de prevederile legale in vigoare pe perioada supusa impunerii, de sustinerile acesteia si de cele retinute prin prezenta decizie.

2. Respingerea in parte ca neintemeiata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulata de **SC X SRL** impotriva Deciziei referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere nr. x emisa de AS6FP, cu privire la accesoriile in suma totala de **x lei (x lei dobanzi de intarziere + x lei = penalitati de intarziere).**

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 296¹⁹ din Legea nr. 571/2013 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2014, art. 34 si art. 35 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2003, art. 65 si art. 67 din Legea nr. 571/2013 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2013, art. 156² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2009, art. 56 din Legea nr. 227/2015 privind

Codul fiscal, in vigoare pe perioada 2017 – 2019, - art. 8 din OG nr. 24/2001 privind impunerea microintreprinderilor, in vigoare in anul 2003, art 41 si art. 42 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2016, art 34 si art. 35 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2014, art. 20 si art. 21 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, in vigoare pana la data de 31.12.2003, art. 7, art. 13 si art. 16 din Decretul nr. 167/1958, art. 23, art. 91, art. 92, art. 93 si art. 231 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, in vigoare in cursul anului 2013, art. 23, art. 91, art. 92, art. 93 si art. 231 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, in vigoare in cursul anului 2008, art. 21, art. 110, art. 111, art. 112, art. 154, art. 173, art. 174, art. 175, art. 279 si art. 347 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, in vigoare in anul 2019

DECIDE

1. Desfiinteaza in parte Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere nr. x emisa de AS6FP, cu privire la accesoriile in suma totala de **x lei (x lei dobanzi de intarziere + x lei = penalitati de intarziere)**, urmanad ca AS6FP sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a societatii cu privire la acest capat de cerere al contestatiei, tinand cont de prevederile legale in vigoare pe perioada supusa impunerii, de sustinerile acesteia si de cele retinute prin prezenta decizie.

2. Respingerea in parte ca neintemeiata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulata de **SC X SRL** impotriva Deciziei referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere nr. x emisa de AS6FP, cu privire la accesoriile in suma totala de **x lei (x lei dobanzi de intarziere + x lei = penalitati de intarziere)**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.